

fliktrådet. Det er imidlertid udvalgets opfattelse, at spørgsmålet i det væsentlige er af teoretisk karakter, da de fleste sager, der findes egnede til konfliktrådsbehandling, som anført i pkt. 3.6.2.2 nedenfor må forventes at kunne afgøres som tilståelsessager uden bevisførelse i retten. Det er endvidere udvalgets vurdering, at en situation, hvor gerningsmanden forsøger at påvirke forurettede eller lignende vil blive forhindret enten af den forurettede selv eller af mægleren, som vil gribe ind og afbryde konfliktrådet.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 130-131.

3.4.3. Justitsministeriet er enig i udvalgets anbefalinger, og hvis lovforslaget vedtages, vil konfliktrådsordningen blive udformet sådan, at mægling i konfliktråd vil kunne anvendes i alle typer af straffesager, hvor der er et identificerbart offer, og hvor betingelserne for et konfliktråd i øvrigt er opfyldt, herunder navnlig at gerningsmanden i det væsentlige har tilstået, og at begge parter ønsker at deltage i konfliktråd.

Konfliktråd vil desuden kunne afholdes både før og efter sagens behandling i retten. For visse sagstyper, f.eks. voldssager, gælder der særlige målsætninger for sagsbehandlingstiden. Konfliktråd vil formentlig i en del tilfælde kunne afholdes ganske hurtigt, hvis parterne er indstillet på det. Det forudsættes endvidere, at Rigspolitiet løbende evaluerer af den permanente konfliktrådsordning bl.a. belyser, i hvilket omfang det ikke har været muligt at afholde et konfliktråd, inden den pågældende straffesags behandling i retten.

Hvis parterne i forbindelse med den indledende situation af sagen, jf. pkt. 3.2 ovenfor, ikke har ønsket at deltage i konfliktråd, vil mægling i konfliktråd på et senere tidspunkt forudsætte, at f.eks. gerningsmanden eller dennes forsvarer, den forurettede eller kriminalforsorgen kontakter den lokale koordinator i den pågældende politikreds med henblik på (nu) at søge et konfliktråd afholdt.

Rigspolitiet har endvidere oplyst, at konfliktrådsordningen i givet fald vil indgå i polituuddannelsen, og at udvalgets anbefaling vedrørende edb-sagsbehandlingsrutiner vil kunne indgå i fremtidige overvejelser om udviklingen af politiets it-systemer.

3.5. Deltagere i konfliktråd

3.5.1. Frivillighed og tilståelse

3.5.1.1. Under et møde i konfliktråd forventes parterne at deltage aktivt og indgå i en dialog med hinanden, herunder eventuelt komme med forslag til en »form for løsning«. En af de vigtigste forudsætninger for en meningsfuld gennemførelse af konfliktråd er derfor, at både gerningsmand og forurettede deltager

frivilligt. På samme måde er det en nødvendig forudsætning for deltagelse i konfliktrådet, at gerningsmanden i det væsentlige har tilstået det strafbare forhold, som ønskes behandlet i konfliktråd.

Udvalget har overvejet, om det nærmere bør præciseres, hvilken tilståelse der må kræves, herunder om der er forskel på, om en manglende tilståelse vedrører nogle af de faktiske omstændigheder eller de subjektive forhold (typisk at gerningsmanden ikke mener at have handlet forsætligt). Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke bør være et krav for en sags behandling i konfliktråd, at gerningsmanden har erkendt i et sådant omfang, at sagen vil kunne afgøres som en tilståelsessag efter retsplejelovens § 831.

Efter udvalgets opfattelse kan der ikke opstilles generelle retningslinjer, som meningsfuldt kan give den visiterende myndighed og mægleren reel vejledning i, hvornår der foreligger tilståelse i et sådant omfang, at konfliktråd kan komme på tale. Kravet om gerningsmandens tilståelse har også været gældende under forsøgsordningen og har efter det oplyste ikke i praksis givet anledning til vanskeligheder. Udvalget finder på denne baggrund, at det fortsat bør bero på den visiterende instans konkrete vurdering, om der foreligger en sådan tilståelse, at sagen meningsfuldt kan behandles i konfliktråd.

Særligt med hensyn til børn og unge under 18 år bemærker udvalget, at disse efter forældreansvarslovens § 1 er undergivet forældremyndighed. Forældremyndighedens indehaver skal drage omsorg for barnet og kan træffe afgørelse om dets personlige forhold ud fra barnets interesse og behov, jf. lovens § 2, stk. 1. Et barn kan således som udgangspunkt ikke træffe beslutninger om personlige forhold uden samtykke fra den eller de personer, der har forældremyndigheden.

En beslutning om, hvorvidt et barn kan deltage i konfliktråd (uanset om barnet eller den unge er gerningsmand eller forurettet), må antages at vedrøre barnets personlige forhold. En sådan beslutning skal således i givet fald træffes af den eller de personer, der har forældremyndigheden.

Udvalget foreslår på denne baggrund, at det fremgår udtrykkeligt af den nye konfliktrådslov, at deltagelse af personer under 18 år i konfliktråd kræver samtykke fra forældremyndighedens indehaver.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 103-105.

3.5.1.2. Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets § 2, stk. 1-2, (om samtykke til deltagelse i kon-